

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012541
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012541.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného S. W., nar. XX. Z. XXXX v U., trvale bytom U., G. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 30. marca 2022, č. k. 3T/52/2021-390, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného S. W. zamieta.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

2. Za spáchanie trestného činu uvedeného v bode 1 okresný súd obžalovanému podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

3. Napadnutým rozsudkom okresný súd zároveň obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť zaplatiť obžalovanému N. Y., nar. XX. S. XXXX, bytom H. - C., U. XX škodu vo výške 1.150 eur.

4. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že dokazovanie v prejednávanej trestnej veci bolo zamerané v podstate na to, či ku konaniu, ktoré je uvedené v obžalobe došlo tak, ako je v nej definované, resp. či došlo „iba“ ku krádeži tak, ako ju popisoval obžalovaný a ku ktorej sa v podstate aj priznal a toto svoje konanie ľutoval. Okresný súd mal obranu obžalovaného, že voči poškodenému nepoužil žiadne násilie a to už vonkoncom nie nôž za jednoznačne vyvrátenú výpoveďami poškodeného N. Y. ako aj svedka I. D., pričom ich výpovede podľa okresného súdu sú v súlade a korešpondujú s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. Okresný súd ďalej uviedol, že hoci poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný mal asi nôž, inak by mu to nedal, pretože sa ho bál, mal z neho strach, a preto mu dal všetko čo chcel, v prípravnom konaní opakovane a s istotou uvádzal, že obžalovaný mal v rukách pri skutku nôž. Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho k tejto výpovedi nikto nenútil. Skutočnosť, že si poškodený na hlavnom pojednávaní už nebol istý tým, či poškodený držal v ruke nôž, okresný súd nepovažuje za znak nedôveryhodnosti, pretože je úplne prirodzené, že pamäťová stopa sa časom oslabuje a mizne. Okresný súd ďalej uviedol, že výpoveď poškodeného je podporne potvrdená aj nepriamym, a to svedkyňou I. G., ktorá potvrdila, že sa od poškodeného dozvedela, že bol prepadnutý na železničnej stanici a že páchatel na neho vytiahol nôž.

5. Okresný súd ďalej poukázal na výpoveď svedka D., ktorý si na hlavnom pojednávaní vzhľadom na časový odstup nevedel spomenúť presne na dané udalosti z daného dňa, avšak po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania potvrdil, že ide o jeho výpoveď a že ho k danej výpovedi nikto nenútil. Svedok D. ako očitý svedok podrobne popísal, ako obžalovaný pristúpil k poškodenému a priložil mu k hrudi nôž, asi 10 cm dlhý, potom poškodenému prehrabal ľadvinku, ktorú mal poškodený na sebe a z ktorej zobral jeho peňaženku. Obžalovaný z peňaženky zobral peniaze, ktoré tam boli a potom ju naspäť hodil po poškodenom a následne obžalovaný opäť pristúpil k poškodenému a odopol mu z krku zlatú retiazku. Čo sa týka námietok zo strany obhajoby, že pri výsluchu svedka D. nebol obhajca, a teda že táto výpoveď je pre dokázanie viny obžalovaného nepoužiteľná okresný súd uviedol, že obžalovanému bolo vznesené obvinenie dňa 28. júla 2021 v čase 10:20 hod., pričom výsluch svedka D. sa uskutočnil v čase od 20:02 hod. do 21:05 hod. za prítomnosti obžalovaného. To že si v čase výsluchu obžalovaný ešte nespĺnomocnil obhajcu, ktorý by bol prítomný pri výsluchu podľa okresného súdu nie je možné považovať chybný postup zo strany orgánov činných v trestnom konaní a porušenie zásady kontradiktórnosti, nakoľko v tom čase sa ani nejednalo o povinnú obhajobu.

6. Okresný súd ďalej uviedol, že zhodné výpovede poškodeného ako aj svedka D. podporne dopĺňa výpoveď svedka C. I., ktorý zo vzdialenosti 5-10 metrov od poškodeného videl, ako obžalovaný zobral poškodenému jeho hotovosť ako aj zlatú retiazku z krku a poukázal na kamerové záznamy snímajúce priestor železničnej stanice, z ktorých je zrejmy pohyb obžalovaného a svedkov W. I., C. I. a I. D. ako aj pohyb poškodeného.

7. Svedkyňu W. I. okresný súd považoval za nevierohodnú, pretože táto pri svojich výpovediach preukázateľne klamala, doslova uvádzala skutočnosti, ktoré sa nezhodovali ani len s tvrdeniami obžalovaného a ani so zabezpečenými kamerovými záznamami oboznámenými na hlavnom pojednávaní.

8. K výroku o treste okresný súd uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom prvé tri odsúdenia má aktuálne obžalovaný zahladené a hladí sa na neho akoby nebol súdne trestaný. Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovaný bol v skúmanom období osemnásťkrát priestupkovo postihnutý pre priestupky predovšetkým na úseku cestnej premávky, ďalej pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu ako aj pre priestupky proti majetku. Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Okresný súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na to, že nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol v minulosti súdne trestaný - trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 20. apríla 2021, sp. zn. 0T/77/2021), podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri prevahe prirážajúcich okolností uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, (t. j. na samej upravenej, spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať v sadzbe od 8 rokov a 8 mesiacov do 12 rokov), na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ obžalovaný nebol vo výkone nepodmienečného trestu.

9. K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol, že poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody za odcudzené peniaze vo výške 1.150 eur, pričom z vykonaného dokazovania mal okresný súd výšku škody za preukázanú a obžalovaný ju žiadnym vierohodným a relevantným spôsobom nespochybnil, preto okresný súd uložil obžalovanému povinnosť, aby predmetnú škodu poškodenému v uplatnenej výške uhradil.

10. Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie a obžalovaný po porade s obhajcom odvolanie zahlásil priamo na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný následne svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

11. Obžalovaný uviedol, že odvolanie podal proti výroku o vine, proti výroku o treste ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. K úvahám okresného súdu, ktorými tento dospel k právnej kvalifikácii stíhaného skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného

zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona obžalovaný uviedol, že tieto považuje za svojvoľné a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa obžalovaného okresný súd nepostupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a výpovede svedkov nehodnotil vo vzájomných súvislostiach. Obžalovaný uviedol, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, že pri skutku použil nôž, ale len to, že poškodenému odcudzil zlatú retiazku a peňažné prostriedky vo výške 70 eur.

12. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že poškodený na hlavnom pojednávaní s určitosťou a nepochybné neuviedol, že obžalovaný použil nôž, pričom k nepochybnému záveru o použití noža nie je možné dospieť ani odstránením rozporov vo výpovediach poškodeného prečítaním zápisnice o výsluchu poškodeného z prípravného konania. Obžalovaný ďalej cituje vyjadrenia poškodeného na hlavnom pojednávaní ku skutočnosti použitia noža obžalovaným a zároveň aj vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní pri odstraňovaní rozporov, z ktorých vyvodzuje, že poškodený o noži vypovedal len preto, že si myslí, že obžalovaný použil nôž a nie preto, že obžalovaný skutočne nôž použil, teda ide len o domnienku obžalovaného a nie o fakt, z ktorého by okresný súd mohol vychádzať pri hodnotení veci. Podľa obžalovaného okresný súd odignoroval vysvetlenie rozporov medzi výpoveďami poškodeného na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, čím porušil Trestný poriadok.

13. Obžalovaný ďalej cituje vyjadrenia svedka I. D. na hlavnom pojednávaní, z ktorých podľa jeho názoru nebolo nepochybné preukázané, že obžalovaný použil nôž, aby sa zmocnil vecí, ktoré patrili poškodenému. Pokiaľ ide o prečítanie zápisnice tohto svedka z prípravného konania na návrh prokurátora obžalovaný zastáva názor, že tým, že zápisnica o výsluchu tohto svedka z prípravného konania bola prečítaná celá, došlo k porušeniu ustanovenia § 263 Trestného poriadku. Obžalovaný poukazuje na ustanovenie § 264 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého sa rozpory odstraňujú, avšak podľa ustanovenia § 264 ods. 2 Trestného poriadku sa majú prečítať len sporné časti zápisnice. Pokiaľ teda okresný súd rozpory vo výpovediach svedka odstraňoval len postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku, postupoval v rozpore s Trestným poriadkom. Okresný súd mal teda podľa obžalovaného postupovať tak, že pokiaľ svedok I. D. na hlavnom pojednávaní neuviedol, že obžalovaný použil nôž, potom mu mala byť postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítaná len tá časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že okolnosť použitia noža uviedol a následne mala byť svedkovi daná možnosť, aby vysvetlil rozpory v jeho výpovediach. Obžalovaný ďalej poukazuje na vyjadrenia svedka po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, teda na jeho vysvetlenia k rozporom, z ktorých podľa obžalovaného nie je možné dospieť k záveru, že obžalovaný použil nôž, pretože išlo len o domnienku svedka, ktorá nie je významná pre závery súdu v trestnom konaní.

14. Vo vzťahu k svedkovi I. D. obžalovaný ďalej namieta, že pri jeho výsluchu v prípravnom konaní bol prítomný len počas spontánnej časti výpovede svedka, nie však pri kladení otázok a prítomný pri ňom nebol ani jeho obhajca, pričom prečítaním zápisnice o výsluchu tohto svedka na hlavnom pojednávaní ako svedka podstatného pre trestné konanie takto došlo k porušeniu práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces.

15. Obžalovaný ďalej poukazuje na to, že svedok I. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na skutok si presne nepamätá, z čoho potom vyplýva, že svedok o skutku nemohol na hlavnom pojednávaní vypovedať v takom rozsahu, v akom o ňom vypovedal v prípravnom konaní, čím bolo obhajobe znemožnené klásť svedkovi na hlavnom pojednávaní otázky a overovať svedkom uvádzané skutočnosti. Obžalovaný v tejto súvislosti tiež uviedol, že so spôsobom, akým sa okresný súd s touto skutočnosťou vysporiadal v napadnutom rozsudku nesúhlasí, pretože zápisnica o výsluchu menovaného svedka z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní prečítaná bez existencie zákonného dôvodu na taký postup, čo je skutočnosť, pre ktorú nie je podstatné, či výsluch svedka bol, alebo nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom. Podľa obžalovaného sa okresný súd mal primárne zaoberať posúdením nezákonnosti prečítania zápisnice o skoršom výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní a až následne zákonnosťou vykonania výsluchu svedka.

16. K svedkyni I. G. obžalovaný uvádza, že táto mala informácie o skutku od poškodeného ako aj od vyšetrovateľov, ktorí jej mali povedať, že skutok bol spáchaný pomocou noža, avšak pokiaľ si poškodený na skutok nepamätal a pokiaľ svedkyňa mala informácie aj od vyšetrovateľov, potom nie je možné výpoveď tejto svedkyne považovať za dôveryhodnú a vychádzať z nej pri hodnotení veci. K svedkovi C. I. obžalovaný uviedol, že tento bol priamym pozorovateľom skutku, no použitie noža svojou výpoveďou

nepotvrdil a k svedkyni W. I. obžalovaný uviedol, že zo zápisnice o jej výsluchu prečítanej na hlavnom pojednávaní nevyplývajú skutočnosti, ktoré by preukazovali spáchanie zločinu lúpeže so zbraňou.

17. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného uzná vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona, resp. aby krajský súd podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

18. Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného do predloženia veci krajskému súdu nevyjadril.

19. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

20. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

21. Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas / § 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého rozsudku ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

22. Krajský súd predovšetkým v zhode s okresným súdom konštatuje, že v konaní nebolo sporné to, či obžalovaný poškodenému odcudzil peniaze a zlatú retiazku s prívieskom v tvare kríža, ale to, či obžalovaný pri spáchaní skutku použil nôž a akú sumu poškodenému odcudzil. Obžalovaný totiž odcudzenie hotovosti (aj keď v inej výške - udáva 70,- eur) ako aj zlatej retiazky priznáva, pričom jeho priznanie je podporené tak výpoveďou poškodeného ako aj svedkov I. D. a sčasti (pokiaľ ide o odcudzenie zlatej retiazky s prívieskom) aj výpoveďou C. I. a tiež listinným dôkazom, ktorým je Záložná zmluva č. 4A21*06123 zo dňa 25. júla 2021.

23. Sporným v konaní ostalo použitie noža, ktorý mal podľa obžaloby obžalovaný na spáchanie skutku použiť. Pokiaľ obhajoba namieta, že okresný súd nehodnotil výpovede svedkov vo vzájomných súvislostiach krajský súd zastáva opačný názor. Je pravdou, že poškodený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. februára 2022 k použitiu noža obžalovaným vypovedal, že išlo len o jeho domnienku a použitím noža obžalovaným si nie je istý. Na odstraňovanie rozporov však boli prečítané zápisnice o výsluchu poškodeného z prípravného konania zo dňa 27. júla 2021 a 28. septembra 2021, kde poškodený použité noža celkom jasne uviedol. Poškodený dňa 27. júla 2021 vypovedal, že „...tento držal v ruke nôž, držal ho asi pol metra alebo meter odo mňa, tento nôž mal nie veľkú čepeľ, mohla mať 10-12 cm, pričom ja som sa noža zľakol, a teda som mu peňaženku podal.“, „To neviem, skôr na dýku, nie kuchynský, takto si na to spomínam. Čepeľ bola zakončená špicatým hrotom. Neviem uviesť, v ktorej ruke ale držal páchatel' nôž, toto neviem.“ a dňa 28. septembra 2021 vypovedal, že „Spomínam si len na to, že jeden z nich na mňa nôž a povedal mi daj mi prachy.“ Čo to bolo za nôž si vzhľadom na odstup času ako svoj stav vôbec nepamätám, len proste viem, že na mňa mieril nožom.“, „Pud sebazáchovy mi však na chvíľu zafungoval, keď na mňa niekto namieril nôž, na to si celkom spomínam.“

24. Výpoveď poškodeného z prípravného konania neostala osamotená, pretože svedkyňa I. G. v prípravnom konaní dňa 14. septembra 2021 vypovedala, že „Povedal, že prišli k nemu štyri neznáme osoby, kde jeden z nich mal nôž, ktorý obrátil čepeľou smerom k nemu a priložil mu ho alebo smeroval z blízkosti na jeho krk, či hornú časť tela a mal mu povedať, aby mu dal peniaze.“ a svedok I. D. v prípravnom konaní dňa 28. júla 2021 vypovedal, že „Videl som, že S. tomu mužovi prikladá k hrudi nejaký ostrý predmet, bol to nôž. Bol to taký možno 10 cm čepeľový nôž. Taký do vrecka akurát. To bol taký otvárací nôž.“, „Potom som videl, že S. stále držal nôž v ruke a z krku tomu pánovi dal dolu retiazku, ale neviem aká to bola.“, „Potom sa zobral S. a išiel smerom dolu po schodisku a zamieril cez vnútrajšok stanice k východu smerom so mesta. Nôž mal stále v ruke, ale neviem ktorej.“, „My sme išli smerom do mesta všetci traja spolu, pričom S. mi hovoril, že ak niečo poviem niekomu, že ma pichne.“

25. V prípade I. G. síce ide o svedectvo z počutia, avšak svedkyňa uviedla, že o priebehu spáchania skutku ju informoval dňa 25. júla 2021 sám poškodený a výpoveď svedkyne korešponduje s výpoveďou poškodeného. Pokiaľ ide o svedka I. D., ide o priameho svedka, ktorý bol pri spáchaní skutku a aj jeho výpoveď korešponduje s výpoveďou poškodeného. Menovaný svedok dokonca uviedol, že obžalovaný mu pohrozil pichnutím nožom v prípade, ak svedok niečo o skutku niekomu povie.

26. Krajský súd nesúhlasí s argumentáciou obhajoby, že k nepochybnému záveru o použití noža nie je možné dospieť ani odstránením rozporov vo výpovediach poškodeného prečítaním zápisnice o výsluchu poškodeného z prípravného konania a že okresný súd odignoroval odstránenie rozporov. Je pravdou, že poškodený po prečítaní zápisníc o jeho výsluchoch z prípravného konania uvádzal, že pokiaľ ide o nôž, išlo len o jeho domnienku a svedok I. D. uviedol, že presne nevidel, či mal obžalovaný nôž alebo nejaký predmet. Pokiaľ by sme mali prijať argumentáciu obhajoby, potom by to boli svedkovia, ktorí by ovládli celý priebeh konania, pretože by stačilo, aby na hlavnom pojednávaní o čomkoľvek, o čom vypovedali v prípravnom konaní uviedli, že išlo len o ich domnienku. Proces vyhodnocovania výpovedí svedkov je však iný. Predovšetkým ani poškodený a ani svedkovia v prípravnom konaní neuvádzali, že pokiaľ ide o použitie noža obžalovaným, išlo len o ich domnienku. Ak by to tak bolo a poškodený a svedok by svoju domnienku o noži z prípravného konania zopakovali aj na hlavnom pojednávaní, potom by krajský súd musel súhlasiť s obhajobou, že k nepochybnému záveru o použití noža obžalovaným nemožno dospieť. Tak poškodený ako aj svedok I. D. však v prípravnom konaní jednoznačne uviedli, že obžalovaný pri spáchaní skutku nôž použil a obaja ho aj popisali. Pokiaľ je obhajoba toho názoru, že poškodený a svedok na hlavnom pojednávaní vysvetlili rozpory a toto vysvetlenie má spočívať len v tom, že malo ísť len o ich domnienku, potom krajský súd uvádza, že takýto názor nie je správny. V skutočnosti totiž ani poškodený a ani svedok rozpory vo svojich výpovediach nevysvetlili a zmenu ich výpovede na hlavnom pojednávaní možno vysvetliť len tým, že medzi ich výpoveďami je časový odstup, resp. snahou nepriťažiť obžalovanému. K výpovediam poškodeného a svedka pristupuje výpoveď svedkyne G., ktorá v prípravnom konaní interpretovala to, čo jej mal povedať sám poškodený, pričom jej interpretácia priebehu skutku neobsahovala podmieňovací spôsob a ani len náznak toho, že by sa poškodený mal o použití noža obžalovaným len „domnievať“ a navyše svedkyňa na hlavnom pojednávaní potvrdila, že o noži je hovorili nielen vyšetrovatelia, ale aj poškodený. Záver o nevierohodnosti svedkyne urobený obhajobou by bolo možné prijať výlučne v prípade, ak by jej o noži povedali len vyšetrovatelia a nie aj sám poškodený.

27. Vo vzťahu k obhajobnej námietke, že okresný súd nepostupoval podľa § 264 ods. 1 a 2 Trestného poriadku pri odstraňovaní rozporov vo výpovediach svedka I. D. krajský súd uvádza, že sa s názorom obhajoby nestotožňuje. Podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku Ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach. Podľa § 264 ods. 2 Trestného poriadku Predloženie skoršej výpovede podľa odseku 1 spočíva v prečítaní tých častí zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa má vyslúchaný vyjadriť a vysvetliť rozpory medzi svojimi výpoveďami. Zápisnicu prečíta tá zo strán, ktorú určí predseda senátu, ak zápisnicu neprečíta sám alebo ním poverený člen senátu.

28. K odstraňovaniu rozporov vo výpovediach svedka I. D. došlo na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. marca 2022 na návrh prokurátora okresnej prokuratúry, teda takýto návrh dal subjekt uvedený v § 264 ods. 1 Trestného poriadku. Krajský súd predovšetkým konštatuje, že okresný súd postupoval v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2013, sp. zn. 2Tdo/26/2013, podľa ktorého ak svedok pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uvedie, že si už presne nepamätá okolnosti, o ktorých má vypovedať, je potrebné ho vyzvať, aby napriek tomu najprv uviedol súvislý popis dotknutých skutočností. Až potom môže byť na vysvetlenie rozporov oproti skoršej výpovedi svedka použitý postup predloženia zápisnice o tejto výpovedi podľa § 264 Trestného poriadku, pričom dodržanie takéhoto postupu musí zabezpečiť predseda senátu aj v prípade, že výsluch svedka vykonáva strana, čo vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného dňa 30. marca 2022. Svedkovi bola najskôr daná možnosť, aby sa sám vyjadril k veci a až potom, ako uviedol, že presnejšie si to nepamätá, bolo prístupné k otázkam a až následne prokurátor predniesol návrh na odstránenie rozporov.

29. Vo vzťahu k prečítaniu celej zápisnice o výsluchu svedka I. D. z prípravného konania krajský súd uvádza, že tento postup okresného súdu nehodnotí ako postup, ktorým by boli porušené práva

obžalovaného, pretože hoci bola zápisnica o výsluchu svedka z prípravného konania prečítaná celá, odstraňovanie rozporov bolo zamerané výlučne na otázku použitia noža obžalovaným. Krajský súd ďalej uvádza, že nie vždy je možné prečítať len príslušné časti výpovedí svedkov, pretože ich vytrhnutím z kontextu celej výpovede sa môže zmeniť obsah ich výpovedí. Čo je však podstatné je to, že okresný súd z výpovede svedka z prípravného konania pre účely ustálenia priebehu skutkového deja nepoužil nič iné, okrem častí výpovede, kde sa svedok zmieňuje o noži. Porušením práva na obhajobu by bolo, pokiaľ by svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní a prečítaním jeho celej výpovede by sa odstránil rozpor, ktorý síce je evidentný, avšak nikto ho odstraňovať nenavrhol a okresný súd by na takej časti výpovede svedka založil svoje rozhodnutie, teda by takú časť výpovede svedka de facto „sprocesnil“ postupom v rozpore s Trestným poriadkom. K takejto situácii však v prejednávacom prípade nedošlo.

30. Pokiaľ ide o obhajobnú námietku, že obžalovaný bol v prípravnom konaní pri výsluchu svedka I. D. prítomný len počas spontánnej časti výpovede svedka, nie však pri kladení otázok a prítomný pri ňom nebol ani jeho obhajca, a teda že prečítaním zápisnice o výsluchu tohto svedka na hlavnom pojednávaní ako svedka podstatného pre trestné konanie došlo k porušeniu práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces, túto krajský súd považuje za nedôvodnú. Krajský súd predovšetkým konštatuje, že obžalovaný bol pri výsluchu dňa 28. júla 2021 riadne poučený o možnosti zvoliť si obhajcu, resp. požiadať o jeho ustanovenie, pričom uviedol, že si obhajcu nezvolil a bude sa obhajovať sám. Ako správne poznamenalo okresný súd, v danom čase nešlo o prípad povinnej obhajoby, teda obvinený obhajcu nemusel mať.

31. O výsluchoch svedkov bol obžalovaný poučený priamo pri výsluchu dňa 28. júla 2021 a hoci mu vyšetrovateľ neoznámil, ktorí svedkovia majú byť vypočutí, obžalovaný bol poučený o tom, že k výsluchu svedkov dôjde bezprostredne po skončení jeho výsluchu, pričom obžalovaný vyhlásil, že sa výsluchov chce zúčastniť. Výsluch obžalovaného bol ukončený dňa 28. júla 2021 o 19.40 hod.. Dňa 28. júla 2021 boli vykonané výsluchy dvoch svedkov, a to svedka I. D. so začiatkom o 20.02 hod. a svedka C. I. so začiatkom o 21.30 hod.. Ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu svedka I. D., obžalovaný bol prítomný pri výsluchu tohto svedka do 20.53 hod., kedy na vlastnú žiadosť z výsluchu odišiel a zároveň vyhlásil, že výsluchu svedka C. I. sa zúčastniť nechce. Krajský súd na tomto mieste zároveň zdôrazňuje, že všetky podstatné skutočnosti týkajúce sa odstraňovania rozporov vo výpovedi svedka I. D. menovaný svedok uviedol ešte v čase, kedy bol pri jeho výsluchu prítomný obžalovaný.

32. V nadväznosti na skutočnosti uvedené v bodoch 30 a 31 krajský súd uvádza, že základnou zložkou spravodlivého procesu je právo na obhajobu a v rámci nej možnosť aspoň raz kontradiktórnym spôsobom vypočuť svedka (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 2. februára 2011, sp. zn. 2Tdo/1/2011). Obvinený, resp. jeho obhajca, musí mať vždy reálnu možnosť uplatniť právo na obhajobu a je len na ňom, či ho využije. Obvinený tak môže urobiť až potom, ako bol riadne upovedomený o čase a mieste vykonania výsluchu konkrétneho svedka (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 19. júna 2012, sp. zn. 1TdoV/16/2011). Krajský súd preto uzatvára, že obžalovaný v čase, kedy sa nejednalo o povinnú obhajobu a súčasne potom, ako vyhlásil, že sa obhajovať bude sám, mal možnosť kontradiktórne vypočuť oboch svedkov, pričom túto možnosť sám na základe vlastného rozhodnutia nevyužil. Skutočnosť, že svedok I. D. si v čase konania hlavného pojednávania nepamätal všetky podrobnosti, ako o nich vypovedal v prípravnom konaní neznamena, že bolo obhajobe znemožnené mu na hlavnom pojednávaní klásť otázky a overovať ním uvádzané skutočnosti.

33. Pokiaľ ide o výšku odcudzenej hotovosti, o tejto vypovedal poškodený, pričom jeho výpoveď je podporená aj oboznámeným výpisom z účtu poškodeného, ktorý potvrdzuje dva opakované výbery z účtu, každý po 500,- eur v dňoch predchádzajúcich spáchaniu skutku ako aj výpoveď svedkyne G.. Keďže výpoveď poškodeného bola tak okresným súdom ako aj krajským súdom vyhodnotená ako dôveryhodná a pravdivá, ani krajský súd nemá dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný poškodenému v skutočnosti z peňaženky poškodeného odcudzil nie 70,- eur, ako sám uvádzal, ale sumu 1.160,- Eur, o ktorej vypovedal poškodený a ktorú si aj riadne v prípravnom konaní uplatnil. Nakoľko ale poškodený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. februára 2022 upravil svoj nárok na náhradu škody tak, že žiadal priznať len 1.150,- eur, okresný súd správne rozhodol tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 1.150,- eur.

34. Rovnako tak okresný súd správne rozhodol aj o treste a spôsobe jeho výkonu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona je od 7 (sedem) do 12 (dvanásť) rokov, pričom pri prevahe priťažujúcich okolností okresný súd správne zvýšil jej dolnú hranicu na 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov. K výmere trestu odňatia slobody, ktorý okresný súd obžalovanému napadnutým rozsudkom uložil krajský súd uvádza, že uložený trest je spôsobilý naplniť účel tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Okresný súd správne obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože ako vyplynulo z odpisu registra trestov obžalovaného, obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

35. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

36. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.